

მეტროპოლიტენის ბუფებსა ვოევოი სტრაჟ

საპარტვილოს სსრ უინაგან საჩემთა საინისტროს ორგანო
ОРГАН МИНИСТЕРСТВА ВНУТРЕННИХ ДЕЛ ГССР

პაპათი პაპათი
1926 წლიდან

Газета выходит
с 1926 года.

№ 6 (2101) კვირა, 9 თებერვალი 1986 წელი.

ჰანი 2 კაპ.

ნავსტრეჩუ XXVII სვედუ КПСС

ЛЕНИНСКИЕ ПРИНЦИПЫ СОРЕВНОВАНИЯ

Сотрудники служб и подразделений органов внутренних дел, как и весь советский народ, готовятся высокими успехами в труде встретить XXVII съезд Коммунистической партии Советского Союза. В республике широко развернулось социалистическое соревнование в честь этого знаменательного события, в ходе которого рождается немало ценных трудовых начинаний, патриотических починов.

С весомыми результатами в оперативно-служебной деятельности, охране правопорядка идут навстречу форуму партии органы и подразделения внутренних дел Грузинской ССР. Сегодня усилия личного состава этих подразделений нацелены на дальнейшее укрепление общественного порядка, повышение организованности и дисциплины.

Постоянная работа партии о развертывании социалистического соревнования — это живое воплощение ленинских традиций, прямое продолжение работы по развитию творческой инициативы масс. «Социализм, — отмечал В. И. Ленин в статье «Как организовать соревнование?», — не только не угадает соревнования, а, напротив, впервые создает возможность применить его действительно широко, действительно в массовом размахе, втянуть действительно большинство трудящихся на арену такой работы, где они могут проявить себя, развернуть свои способности, обнаружить таланты, которых в народе — непочатый родник... Владимир Ильич сформулировал основные цели соревнования, которое необходимо «...для неуклонного повышения организованности, дисциплины, производительности труда, для перехода к высшей технике, для экономии труда и продуктов, для постепенного сокращения рабочего дня...».

В органах внутренних дел социалистическое соревнование помогает глубокому изучению марксистско-ленинской теории, совершенствованию уровня оперативно-служебной деятельности, повышению эффективности и культуры труда. В ходе трудового соперничества сотрудники активно повышают уровень общеобразовательной подготовки, профессионального мастерства, овладевают смежными специальностями, распространяют и внедряют передовой опыт.

Важнейшими организационными принципами социалистического соревнования выступают его гласность, сравнимость результатов, широкая пропаганда и распространение опыта передовиков, возможность его повторения, а также активная поддержка и поощрение правофланговых.

Одним из основных факторов широкого вовлечения личного состава в соревнование, укрепление дисциплины и организованности являются гласность трудового соперничества, сравнение его деловых итогов.

Неправильно поступают там, где гласность и сравнимость результатов сводят к простому суммированию показателей. Подчас разговор идет лишь о передовиках, о лучших работниках, а вот те, кто не держит слова, остаются в тени. Такой подход не только не позволяет понять, почему не были выполнены обязательства, но и порождает успешность у тех, кто плетется в хвосте соревнующихся, мешает по-деловому обобщать и распространять опыт лучших. А ведь суть гласности и сравнимости — в тщательном выявлении подлинных причин успеха одних и отставания других.

Очень важно, чтобы все новое, что рождено соревнованием, было взято на воору-

жение, эффективно использовалось в борьбе с преступностью, в повышении идейно-политического уровня личного состава. Обобщить и распространить, широко пропагандировать передовой опыт — одна из актуальных задач политико-воспитательной работы. Обмен опытом — решающее звено соревнования.

Будучи творчеством масс, социалистическое соревнование диктует необходимость активной поддержки передовиков, их поощрения. Руководителям и политработникам следует заботиться о том, чтобы применялись разнообразные формы поощрения, чтобы возрастала их воспитательная роль. Каждое поощрение должно приносить человеку радость, пробуждать энтузиазм.

Социалистическое соревнование лишь тогда принесет свои плоды, когда будет обеспечено повседневное и конкретное руководство им со стороны командиров и начальников, политработников, партийных и комсомольских организаций. Они призваны организовать массово-политическую работу среди личного состава по разъяснению целей и направлений трудового соперничества, его главной задачи — повышения эффективности и качества работы каждого сотрудника, всех коллективов.

Вступив в период непосредственной подготовки к XXVII съезду КПСС, став на ударную вахту в честь форума партии, сотрудники служб и подразделений органов внутренних дел Грузии еще шире развертывают соревнование за достойную встречу знаменательного события в жизни страны. Они полны решимости сегодня работать лучше, чем вчера, завтра — лучше, чем сегодня, каждый день добиваться новых успехов. Это — надежная гарантия того, что не иссякнет живое творчество масс, что задачи, поставленные партией и правительством перед органами внутренних дел, будут решены.

ДОСТОЙНАЯ СМЕНА

Комсомольская организация подразделения по охране Тбилитметрополитена — одна из лучших в УВД Тбилитгорисполкома. Стараются комсомольцы все дела делать без формализма, с огоньком. И тут большую помощь оказывает им партийная организация.

Во время последнего отчетно-выборного собрания комсомольцы избрали своим вожаком коммуниста, старшего сержанта милиции П. Квеладзе. Сам Павел — отличник милиции, специалист третьего класса, наставник, член парткома УВД Тбилитгорисполкома. И ребята тянутся к нему.

Прежде чем принять какое-то решение, Павел непременно посоветуется с товарищами. Верные помощники в любом деле — это его заместители младший сержант милиции Дареджан Иобашвили

служат отлично. Как говорится, что посеешь, то пожнешь.

Дела комсомольские... Сколько их в подразделении, и больших, и маленьких, Разве сосчитаешь. Вот, к примеру, взялись комсомольцы организовать комсомольско-молодежные посты. Руководство подразделения, партком пошли им навстречу. И не жалеют. Молодежь — это ведь смена. И им надо доверять.

НА СНИМКАХ: П. Квеладзе, Д. Иобашвили, И. Надирадзе готовят новый номер стенгазеты; И. Зенкидзе и сейчас интересуется делами своего уже бывшего подопечного А. Размадзе; один из комсомольско-молодежных постов.

В. МИРОШНИЧЕНКО.
Фото С. СЫЧЕВА.

и сержант милиции Иосиф Надирадзе. Много дел у комсомольцев. Наставничество — одно из важных.

Долгое время у А. Размадзе наставником был старший сержант милиции И. Зенкидзе. Молодому парню в первые месяцы пришлось трудно. В органы внутренних дел он пришел по направлению коллектива Тбилитской чаетравесочной фабрики. Опыта никакого. Тут и помог ему наставник. Ивер Зенкидзе наставничество считает важным этапом в деле воспитания молодых сотрудников. Многие из его подопечных уже стали офицерами и

პირადი განაჩენი

დანაშაული, რომელიც წერილში გვეჩვენება საუბარი, დღის პირველ საათზე მოხდა დედაქალაქის ვაზისუბნის დასახლებაში. ბორჯომში, რომელიც დასახლებულია მისდევდა მილიციელი, იარაღის გასროლით დაჭრა იგი და მიიპაღა.

... — მორიგ შემთხვევაზე ვიყავით მე და 26 კომისრის რაიონის შინაგან საქმეთა განყოფილების პირველი ქვეგანყოფილების მეთორმეტე მისიონერი, მილიციის ლეიტენანტი რეიზ გოგია, — ყველა უბნის ინსპექტორი ვლადიმერ სიმონიანი — ორი საეჭვო ახალგაზრდა შევამჩნიეთ, გაგვიკურთხეთ, პირადობის საბუთები არც ერთს არ აღმოაჩინდა. მათი მილიციაში წაყ-

ვანა აუცილებლად მივიჩნიეთ და ჩვენთან ერთად მანქანაში ჩავიყვით.

ერთ-ერთ მოსახლეობაში, როცა მანქანამ სვლა დაიწყო, ერთმა დაამარცხა და მანქანაში დააგდო. მას ფეხდაფეხ მიჰყვა რეიზი...

მეორე დამნაშავემ მერაბ მამალაშვილმა, რომელიც როგორც შემდეგ გამოირკვა, ნაქურდული ნივთები აღმოაჩინდა, განაცხადა მეორე პირადობის არ ვიცნობო, მხოლოდ ეს ვიცი, რომ თემური ჰქვიაო.

(დასასრულად მე-2 გვ.)

რესპუბლიკური გაზეთების ურცლავა

საპარტვილოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის ბიურომ მხარი დაუჭირა რესპუბლიკის მშრომელთა კოლექტივების წინადადებას — 1986 წლის 15 თებერვალს მოეწეოს კომუნისტური შაბათობა სკვპ XXVII ყრილობის აღსანიშნავად და ამ დღეს გამოეშვათ ურცლავა სახსრება გადაირიცხოს მეთორმეტე ხუთწლედის ფონდში.

საპარტვილოს სსრ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარემ პ. ვილაშვილმა მიიღო შექსიკელი ურნალისტები, რომლებიც მოგზაურობენ ჩვენი ქვეყნის ვაკნობის მიწით.

ღაბბ ბაკურიანი ვაჰარა თათბირი, რომელმაც განიხილა დიდა ბაკურიანის დახვეწების, ტურიზმისა და სპორტის განვითარების

პერსპექტივები. მის მუშაობაში მონაწილეობდნენ ამხანაგები ჯ. ი. პატიაშვილი, გ. ა. ანდრონიკაშვილი, პ. გ. ვილაშვილი, გ. ნ. ენუქიძე, ბ. ვ. ნიკოლსკი, დ. ლ. ქართველიშვილი, ი. ე. ჩერქეზია, ვ. გ. ლორთქიფანიძე, რესპუბლიკის მთელი რიგი სამინისტროებისა და უწყებების, საპროექტო ორგანოების ხელმძღვანელები.

საბჭოთა მილიცია მედიკად დას კომუნისტის მშენებლობის სადარჯოზე, და როცა პროფესიული მოვალეობა კარნახობს, მისი ღირსეული წარმომადგენლები სიცოცხლესაც არ ზოგავენ.

დღესაც პატვისცემითა და მადლიერებით ვიცონებთ დაღუპულ მეგობრებს, მცხეთის შს რაიგანყოფილების თანამშრომლებს, მილიციის კაპიტანს ემელიან ბოგვერაძეს, მილიციის ზემდეგს ჰეთანდილ შავაძეს და მილიციის სერჟანტს ნიკოლოზ ზურაბიშვილს, რომლებიც ახლო წარსულში ტრაგიკულად დაიღუპნენ სამსახურებრივი მოვალეობის შესრულების დროს.

ხალხი დიდ პატივს სცემს დაღუპულთა ხსოვნას. ჩვენს ქვეყანაში არის ჩეკისტთა სახელობის ქუჩები და მოედნები, მათ გმირობის მადიდებელი ობელისკები, მათ საფლავზე მიდიან და ფიცს სდებენ პიონერები, შინაგან საქმეთა ორგანოების ახალგაზრდა მუშაკები, დაღუპულ გმირთა ოჯახები კი გარემოსილი არიან საყოველთაო-სახალხო ზრუნვითა და პატივისცემით.

მილიციის პროფესია საპატიო, მაგრამ ამავე დროს დიდ და სასახუნისმგებლოა. ამიტომ საბჭოთა მილიციის საქმიანობის სახიფათო-ლო საფუძველი, მისი ძლიერების მთავარი წყარო პარტიული ხელმძღვანელობაა, რომელიც არა მარტო განსაზღვრავს მართლწერილის დაცვის მთავარ ამოცანებს და მათი გადაწყვეტის გზებს, არამედ ახორციელებს მუდმივ კონტროლს, განამტკიცებს კვალიფიციური კადრებით, ზრდის თანამშრომლებს სოციალისტური კანონიერების მტკიცედ დაცვის სულიერებით. მცხეთის შს რაიგანყოფილების შემადგენლობა სწორად აღიქვამს ყოველდღიურ დახმარებას, მხარდაჭერას და მომთხოვნეობას, რა-საც რაიონის პარტიული და საბჭოთა ორგანოები იჩენენ რაიონში სა-ნიმუშო საზოგადოებრივი წესრიგის უზრუნველსაყოფად.

ნეგატიური მოვლენების წინა-აღმდეგ ბრძოლაში და პარტიული ცხოვრების ლენინური ნორმების დამკვიდრებაში ხელი შეუწყო მცხეთის შს რაიგანყოფილების წმენ-დას შემთხვევითი, უღირსი და

წარსულში სახელგაბეჭდილი თანამშრომლებისაგან, გაიზარდა მოწინავეთა რიგები.

პრინციპულია, სიმტკიცე, გამბედაობა, მამაცობა და სამართლიანობა, პიროვნების ბედით ღრმად დაინტერესება, აღმაშენებლის ღირსების დაცვა, — აი რა ბაღებს მილიციისადმი პატივისცემას, რაც ქმნის მის ირგვლივ ნდობისა და მხარდაჭერის ატმოსფეროს.

თამამად შეიძლება ითქვას, რომ დღეს განყოფილების პირადი შემადგენლობის უმრავლესობა გამსჭვალულია პარტიული სულის-კვეთებით, დაკვირვებით მოვალეობისადმი პასუხისმგებლობის გრძნობით. სწორედ ამან განაპირობა ის გარემოება, რომ უკანასკნელ წლებში რაიონში დამნაშავეობის წინააღმდეგ ბრძოლა უფრო გაქტიურდა, რის შედეგად მიღწეულია არა მარტო მომხდარ დანაშაულთა სტაბილურობა, არამედ ცალკეულ შემთხვევებში უმეტესობის ტენდენცია. უმჯობესდება რაიონის ოპერატიული ვითარება და ურთიერთკონტაქტი მილიციასა და მოსახლეობას შორის. ჩვენს პრაქტიკულ საქმიანობაში ძირითადი ყურადღება ეთმობა დანაშაულთა ხელისშემწყობი მიზეზების გამოვლენასა და მათი დროულად აღმოფხვრის საკითხებს, რაშიც აქტიურ დახმარებას ვგრძნობთ, როგორც რაიონის პარტიული და საბჭოთა ორგანოებისაგან. ასევე მოსახლეობის ფართო მხატვისაგან. ჩვენ კარგად გვაქვს შეგნებული ის ნათელი ქე-შმარტება, რომ მილიციის ძალა ხალხთან კავშირშია და ყველაფერს ვაკეთებთ იმისათვის, რომ ხალხს სჭეროდეს და სწამდეს ჩვენს... შს რაიგანყოფილება რაიონის მშრომელ მოსახლეობას, მათ მხარდაჭერას პასუხობს როგორც ხანიმუშო საზოგადოებრივი წესრიგის განმტკიცებაზე სისტემატური ზრუნვით, ასევე თავის მოკრძალებული წვლილიც შეაქვს სოფლად მოსახლის უდანაპრად აღუ-ბა-დაბინავებაში და საერთოდ, რაიონის კეთილმოწყობის საქმეში.

ა. მარტოლაშვილი, მცხეთის შს რაიგანყოფილების უფროსი, მილიციის პოდპოლ-კოვნიკი.

История эта самая обычная. Но обычной, будничной она кажется на первый взгляд. Необычен в ней конец, точнее то, что последовало за этим концом. Запутанно, не правда ли? Но озабочившись подробнее с делом, все встанет на свои места. Суть этой истории такова: уволен из органов внутренних дел сотрудник. По отрицательным мотивам. Решением товарищеского суда рядового и младшего начальствующего состава. За систематическое нарушение служебной дисциплины. За нарушение приказа министра внутренних дел республики,

УВОЛЬНЕНИЕ С... РАЗМЫШЛЕНИЯМИ

запрещающего вождение автомашины, принадлежащей другому лицу.

Не верить в справедливость решения товарищеского суда мы не имеем права. Да и никто не собирается опровергать коллективное решение товарищей. Никто, кроме одного — того, кого уволили из органов внутренних дел. Он пишет жалобы, ходит в различные инстанции, доказывает несправедливость своего увольнения, предвзятого к нему отношения со стороны руководства подразделения.

И вот столкнулись в данной истории, казавшейся обычной, коллектив и личность. Кто из них прав? А кто виноват? Сказать что-либо определенное с первого взгляда нельзя. Вывод может быть неверным и скоропалительным. Поэтому давайте постараемся вместе разобраться в этой истории с увольнением. Ведь за каждым таким фактом стоит человек, со своей судьбой, характером, взглядами, отношением к делу и принимать такие крайние меры можно только тогда, когда детально изучишь все мелочи, досконально разберешься во всех нюансах.

Итак, начнем сначала. Главное действующее лицо нашей истории, то есть «пострадавший» — Яшилов Насиб Марыг-оглы, 1959 года рождения, член ВЛКСМ, милиционер подразделения по охране сооружений водоснабжения УВД г. Тбилиси, в органах внутренних дел с декабря 1981 года. Коллектив виноградарского совхоза, который рекомендовал его на работу в органы внутренних дел, характеризовала своего рабочего Н. Яшилова исключительно с положительной стороны.

Таковы первоначально данные из личного дела Яшилова. И вот с декабря 1981 года начинается милицейская биография Насиба. Судя по характеристикам, выданным ему в разное время, Яшилов работает не то, чтобы хорошо, даже отлично. В этом нетрудно убедиться. «Тов. Яшилов Н. М. за время работы проявил себя с положительной стороны, как

исполнительный и трудолюбивый сотрудник. Службу на посту несет бдительно. Всегда одет чисто и опрятно. На занятиях по служебно-боевой и политической подготовке принимает активное участие. Пользуется авторитетом в коллективе, принимает активное участие в охране общественного порядка в городе».

Эта характеристика датирована 20 февраля 1984 года. В истинности этого документа невозможно не поверить. Во-первых потому, что она напечатана на внушающем доверие бланке, во-вторых, скреплена подписью коман-

диры подразделения полковника милиции М. Дгебуадзе, правда, теперь уже бывшего. Но мы все же засомневались в справедливости написанных слов по той простой причине, что обнаружили один весьма любопытный документ: решение товарищеского суда рядового и младшего начальствующего состава, рассмотревшего вопрос «передового» сотрудника за невыход на службу по неуважительной причине, т. е. за нарушение служебной дисциплины. И датирован он 1983 годом, незадолго до этой характеристики. И тут мы вошли в тупик и сделать какой-либо логический вывод трудно. Снова вопросы, недоумение. Кому же верить: командиру ли подразделения, или коллективу!

Далее события развивались более интересно. Яшилова в сентябре 1984 года из одного отделения переводят в другое. (Естественно, не для того, чтобы вывести его в число передовых. — А. С.) Здесь он «проработал» всего 8 месяцев, до апреля 1985 года, того дня, когда был уволен из органов внутренних дел. Слово «проработал» мы взяли в кавычки умышленно, потому что работал он в переносном смысле. Посудите сами: общественное порицание, выговор, удержание зарплаты... целый «букет» обвинений... ни одного поощрения. И это только за 8 месяцев. Зато есть в деле многократные объяснительные записки, написанные самим Яшиловым. «Не вышел на службу... болел отец», «...болела мать», «ушел с поста, чтобы проводить родственника».

Ну что ж в этом особенного, — не может взять в толк Насиб. — Подумаешь, оставил самовольно пост. Действительно, что ж тут такого, ну, ушел с поста, не оставляя ведь родственника без внимания. Ну, никого не предупредив, не вышел на службу вообще? Все это, житейские мелочи. Только вот товарищи по работе строго осудили эти «мелочи» своего коллеги на товарищеском суде рядового и младшего начальствующего состава в октябре 1984 года. И хотели даже уволить из ор-

ганов внутренних дел. Но поверили ему и решили дать возможность исправиться. Однако исправляться он и не собирался. Более того, он купил у гражданина М. Шахненко машину и не оформил на себя. И ездил Яшилов на машине, нарушая приказ министра, хотя был неоднократно предупрежден за это.

Потом был товарищеский суд 3 апреля 1985 года, с которого и начали мы нашу историю.

Итог плачевный. Сотрудник милиции оказался за бортом. Не хочется обвинять прежних руководителей подразделения в либерализме, но все события с Яшиловым начались в отделении старшего лейтенанта милиции Г. Мурачашвили, человека требовательного и принципиального. Так вот в чем дело. Картина, кажется, проясняется. Просто раньше на все «деяния» Яшилова не обращали внимания или не хотели обратить внимание. И ходил он в «лжепередовиках». А тут требования, выражающиеся в элементарном исполнении своего служебного долга Яшилов стал расценивать, как притеснения, гонения, придирчивость со стороны непосредственного руководителя.

Удивительно то, что Насиб, четыре года подряд, день за днем, час за часом писал собственной рукой себе приговор. Он знал, что точку ставить когда-нибудь придется. Но, когда ее поставили другие, он вдруг заволновался, забегал в различные инстанции, стал жаловаться, надев на себя маску «великого мученика», терпевшего напасти извне.

Обидно, что 4 года, «посещая» подразделение по охране сооружений водоснабжения, Яшилов так и не понял, что такое служба, не понял, что такое чувство ответственности. И еще пытается вину со своих плеч сбросить на плечи других руководителей подразделения, товарищей по работе. Виноваты все, только не он. Виноваты, совершенно верно. За то, что столько времени терпели нерадивого сотрудника, воспитывали его, мучались с ним, объясняли, так и ничего не сумев ему объяснить.

Его уволили, а он так и не понял, за что. Что станет с Яшиловым, который в свои 27 лет не приспособился к труду, не понял важности и нужности труда, оказался просто неприспособленным к жизни, не понял элементарных вещей, простых человеческих истин. Без них не может быть не только хорошего сотрудника органов внутренних дел, но, что самое главное, Человека.

Мы рассказали одну историю с увольнением. Кто прав? Кто виноват? Теперь это понять нетрудно...

А. СААКАДЗЕ.

XXVII СЪЕЗДУ КПСС — ОТЛИЧНУЮ СЛУЖБУ

Вот уже четыре года работает помощником дежурного Сагареджойского РОВД сержант милиции комсомолец Автандил Бицинашвили.

Вернувшись после службы в рядах Советской Армии, он закончил политехнический техникум и с тех пор работает здесь, отдавая свои силы борьбе с преступностью. С помощью Автандила был задержан опасный преступник, который находился во всеобщем розыске.

За образцовое исполнение служебного долга он неоднократно поощрялся руководством министерства внутренних дел республики и РОВД.

НА СНИМКЕ: А. Бицинашвили.

Фото А. САРКИСЯН.

პირადი განაცხადი

(დახარული) უკავშირდა რაიონის შინაგან საქმეთა განყოფილების უფროსის მოვალეობის შემსრულებელს ბ. ივანოვს, მან კი ოპერატიული ჩარევა და დახმარება სთხოვა შესაბამისი შემდგომი სამსახურების მუშაკებს. შეიქმნა სამი ბოროტმოქმედის დაკავების ერთობლივი, კომპლექსური გეგმა, რომლის განხორციელებაში უშუალოდ ჩაურთონენ შინაგან საქმეთა სამინისტროს სისხლის სამართლის სამმართველო უფროსი ნ. ჩეთარაძე, თბილისის შინაგან საქმეთა სამმართველოს უფროსის მალაგილე რ. გვერცემე, სისხლის სამართლის სამმართველო განყოფილების უფროსი გ. ლომინაძე და სხვ. ფეხზე დადგა ქალაქის მილი-

ციის მთელი შემდგენლობა. პირველ რიგში დადგინდა გაქცეული ბოროტმოქმედის აღწერილობა, შეიკრა დღეაქტის ჩივილი, ჩივილი. პროფესიულმა ადვოკატმა, სპორტისა და სპორტის მწიგნობარმა შედგინა გეგმა — დადგინდა დამნაშავეების იდობა. იგი აღმოჩნდა თბილისში, ორჯერ ნასამართლევი თეიმურაზ ჩიხლაძე.

ამასთან, როცა ბოროტმოქმედთა უკეთურობას ფარდა სულ უფრო ეხდებოდა, ერთი წუთითაც არ შეწყვეტილა ჩიხლაძის კვლის ძიება და აი, საღამოს მიაკვლიეს კიდევ. იგი ფიროსმანის ქუჩაზე ნათესაის ბინაში აფარებდა თავს. სამიში ბოროტმოქმედი ხაფანგში გაიგდო, მილიციის მუშაკებმა

სამელოდ გაამაგრეს თავისი პოზიციები, ყვილა წვრილმანი გაითვალისწინეს. ნიშნის მიცემას ელოდა სპეციალური გზაუფრი.

და ამ დროს, როცა ყვილა მოელოდა უფროსის განკარგულებას, გაისმა რომან გვერცემის დამაფიქრებელი სიტყვები: «დამნაშავე შეიარაღებულია, როგორც ჩანს, უბრალოდ უნდა დაეკრებოდა. სროლით მოხინდარეებს დაეწიოკებთ, ოთახშიც მისი ნათესავები არიან, ვინ იცის, რა მოხდება. თითონ დამნაშავე ახალგაზრდაა, როგორმე ცოცხლად უნდა შევიპყროთ. უიარაღოდ უნდა შევიდეთ, იქნებ გონს მოეგოს და...». მაშინვე მილიციის მაიორმა გაბედულად შეაღო კარები... დამნაშავესადმი მიმართული სიტყვები მოკლე და მტკიცე იყო: — დაუშვი იარაღი, ხომ ხედავ შე უიარაღოდ გელაპარაკები, შენც კარგად იცი გაქცევის ვერსალ გაიქცევი. მილიციელი, რომელიც შენგან ნასროლი ტყვიით დაიჭრა, გადარჩა. თუ ნებით ჩაგებარდები, მართლმსაჯულება ამას გაითვალისწინებს, დაფიქრდი, ახალგაზრდა ხარ, ჩერ კიდევ შეგიძლია გამოსყიდო დანაშაული.

დამნაშავე შესძრა მილიციის მუშაკის გამბედაობამ. სიმბოლურ, რომელიც თან სდევს ხოლმე ყვილა ბოროტმოქმედს, იგი, ერთბაშად დაჯახდა ვერ შეძლო თვალის გაწმურებინა განვლილი გზისთვის, განეკრებოდა მომავალი და... მეორე ტყვიას, რომელიც კვლავ მილიციის მუშაკის მისამართით იყო გამიზნული, საკუთარი შუბლი შეუჭრა. თეიმურაზ ჩიხლაძემ საკუთარი დანაშაულის პირადი გამორტანა განაცხადა.

რამდენიმე სიტყვა რომან გვერცემე. იგი მილიციაში სამუშაოდ ერთ-ერთი სამეცნიერო-კვლევითი ინსტიტუტიდან მოვიდა კოლექტივის რეკონსტრუქციით 1974 წელს. გაბედულმა და სპორტისა და მილიციის მუშაკმა ღირსეულად გააიარა გზა წიგნით ინსპექტირიდან ქალაქის შს სამმართველოს უფროსის მოადგილედ. მან ამ ხნის მანძილზე არაერთი საშუალება დაწინაურებისა და რევიდისტი მოაშორა საზოგადოებას. დაჯილდოებულია «წითელი ვარსკვლავის» ორდენით, მედლებით, დაუსწრებლად ოქტბს უმაღლეს იურიდიულ განათლებას. გამოგანმრთელებს გაზუვა ოპერატიული მუშაკის რ. გოგია, რომელსაც მშრომელობას არ აკლებენ მედიცინის მუშაკები, ხშირად ნახულობენ ანობლები, სამსახურის ამხანაგები.

რ. ხატიშვილი.

ВЕТЕРАН ВОЙНЫ КОМАНДИР ОТДЕЛЕНИЯ

Ветеран Великой Отечественной войны Георгий Дмитриевич Нариманидзе ныне является и ветераном труда. А биография его начиналась так.

Родился в 1924 году в селе Сапузрети Тетрицкаройского района в семье крестьянина Дмитрия Гоготуревича Нариманидзе, который в свое время был участником гражданской войны. После окончания сельской школы Георгий работает в колхозе, помогая в семье. В начале 1942 года отец и сын Георгий переехали в Тбилиси и начинают работать на авиационном заводе имени Димитрова. Всего лишь год пришлось ему вместе с отцом проработать на этом предприятии, помогая фронту.

19 февраля 1943 года Георгий Нариманидзе призывается на действительную военную службу.

Вместе со своим полком Георгий принимает активное участие в освобождении Крыма, Вильнюса, Каунаса, Восточной Пруссии. День Победы старший сержант Нариманидзе встречает в освобожденном Вильнюсе.

После демобилизации из рядов Советской Армии в 1950 году Георгий возвращается на работу на свой родной завод, теперь уже сменив гимнастерку фронтовую на гимнастерку бойца огненного фронта.

Более тридцати пяти лет

несет он свою нелегкую вахту. За это время командир отделения, отличный пожарный не раз принимал активное участие в тушениях сложных пожаров.

За боевую и безупречную службу старший сержант в/с Георгий Дмитриевич Нариманидзе награжден тремя медалями, имеет много поощрений от руководства Управления пожарной охраны МВД Грузинской ССР.

Нариманидзе, как спортсмен - прикладник, много раз выступал на республиканских и городских соревнованиях по пожарно - прикладному спорту.

Вместе с Георгием трудится на заводе и его супруга — Нуну Давидовна. Пошел по стопам отца его старший сын — Пируз. Он сейчас учится на IV курсе Тбилисского факультета Московской высшей школы МВД СССР, дочь Манана — студентка IV курса Грузинского политехнического института.

В дни празднования 40-летия Победы над фашистской Германией на вечер, устроенный отделом пожарной охраны УВД Тбилигорисполкома, в гости к другу приехали его фронтовые друзья из села Николай Бедондзе и Шакро Навтарадзе. После вечера они долго еще не расставались. Фронтовым друзьям было что вспомнить...

А. МАЛАЯНЦ,
лейтенант в/с.

ПРИСТРАСТИЕ К НАЖИВЕ

— Спекулянт, он всегда одинаков. Так же, как одинаково презрение к нему, независимо от масштабов преступления, — говорит оперуполномоченный ОБХСС Каспского РОВД, капитан милиции Александр Васильевич Папинашвили. — И я лично не нахожу разницы между мелким торговцем по завышенной цене и опытным «бывалым» спекулянтом, организовавшим целую систему сбыта своих товаров. Оба они в равной степени причастны к преступлению во имя наживы, а способны на предательство, а следовательно — ненадежны...

А. Папинашвили работает в Каспи уже два года. Дела ему попадались разные. Недавно им был задержан проводник поезда А. Бакакури. Промышленные товары стоимостью 138 рублей он продал за 285 руб., получив 147 рублей прибыли, а в доме его обнаружили товары 16-ти наименований на 700 рублей, предназначенные для спекулятивной продажи. Или другой пример — пенсионер И. Геджадзе много лет подряд спекулировал рыбой. 10 кг. рыбы он продал за 160 рублей, то есть по 16 рублей за килограмм, в то время, как цена ее не должна была превышать 50-ти. Продолжался такой «разбойный грабеж» покупателей систематически. Дома у него оказалось приготовлено к сбыту еще 185 кг. рыбы, которые были конфискованы работниками БХСС.

— Оба этих случая не очень значительны по своей сути, но особенно возмути-

тельными становятся подобные явления, когда дело касается спекуляции похищенной государственной собственности, — продолжает начальный разговор Александр Васильевич. — В моей практике были случаи, когда работники различных организаций сбывали присвоенные ими материалы, вместо того, чтобы отправить их на объекты. Например, вместо того, чтобы отвезти стройматериалы на объект, водитель Георгий Метревели из треста № 1 Спедремстроя, относящегося к «Грузсельхозтехнике», похитил и продал 5 тонн 200 кг цемента частному лицу, жителю Горьковского района. Подобно ему мастер Каспского завода «Электроаппарат» И. Заридзе похитил с завода 720 кг дефицитного железного листа с целью продажи. Дело это, как и предыдущее, расследовали в нашем ОБХСС.

Капитан милиции А. В. Папинашвили прилагает все свои силы, чтобы очистить нашу жизнь от непорядочности, присущей спекулянтам, порочного пристрастия к наживе за чужой счет. За годы работы он не раз поощрялся за добросовестность, достигнутые в работе успехи. Среди грамот и премий есть благодарность от министерства внутренних дел ГССР, полученная за задержание расхитителя социалистической собственности в особо крупных размерах Джлантшавили, полтора года находившегося во всесоюзном розыске.

Н. ХОМАСУРИДZE.

მრავალფეროვნება საბჭოთა მილიციის საქმიანობა, მათ შორისაა ეგრეთწოდებული სანებართვო სისტემა და მისი განხორციელება. სწორედ ამ თემაზე გვიჩვენებდა ჩვენ საუბარი ამ სტატიამ.

სანებართვო სისტემა ფართო ცნება და იგი ჩვენს ქვეყანაში ჩაისახა დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის გამოარჯვების პირველი დღეებიდანვე.

შინაგან საქმეთა ორგანოებს სანებართვო სისტემის განხორციელება დაევა 1918 წლის 10 დეკემბრის დეკრეტით, ეგრეთწოდებული „იარაღის ჩაბარების შესახებ“. დეკრეტს ახლდა ინსტრუქცია, რომელსაც ხელს აწერდა გ. ი. ლენინი. ამ დეკრეტით იარაღი ენ-

საბჭოთა მოქალაქეს შეიძლება ჰქონდეს მხოლოდ და მხოლოდ სანაღობო თოფი, ისიც თუ არის მონადირეთა და მეთევზეთა საზოგადოების წევრი, და იცავს მის წესდებებს.

სამწუხაროდ, ჯერ კიდევ არიან ადამიანები, რომლებიც ცეცხლსასროლი იარაღის შექმნის, შენახვისა და გამოყენების დადგენილ წესებს უგულვებელყოფენ. უფრო მეტიც, ჩაიბნა სისხლის სამართლის დანაშაულს.

არაღეგარულად ინახავდა იარაღს ვინმე გ. პუწანკალოვი, რომელიც 1985 წლის იანვარში იმყოფებოდა რა სოფელ უჯარმაში ქორწილში დაიწყო ბრაუნინგის სისტემის პისტოლეტით სროლა, რის შედეგა-

უნდა იყიდებოდა მხოლოდ სპორტულ და სანახაობო (თეატრებზე) დაწესებულებებზე, თანაც აუცილებლად გადარიცხვით, ხოლო სანაღობო და ნაწილი გაიყიდება მონადირეებს სანაღობო ბილიეტში მისი ნომერის შეტანით. ყველა ეს საგნები უნდა იყიდებოდეს აუცილებლად მოსკოვის შირის მალაზიაში, სხვა ობიექტებში მათი გაყიდვა აკრძალულია.

რესპუბლიკის ტერიტორიაზე დაშვებულია ნადირობა 7 თვის განმავლობაში, 20 აგვისტოდან 20 მარტამდე, ისიც მხოლოდ შაბათ და კვირა დღეებში, ე. ი. მხოლოდ 56 დღე.

არ შეიძლება ეჭვი შეგვეპაროს იმაში, რომ ამ წესის დაცვა დიდად შეუწყობდა ხელს ჩვენი ფაუნის შენახვას. ჩვენ არ შეგვიძლია არ ვიღიაროთ, რომ შინაგან საქმეთა ორგანოებს პრაქტიკულად არ შეუძლიათ მაქსიმალურად დაცვიან ბუნება ბრაკონიერებისაგან, რადგან სანაღობო ადგილების რელიეფი ჩვენი მიწის დამცველია და ეს მოთხოვს დიდ ძალებს, მილიციის მუშაობა დიდი რაოდენობის გამოთავისუფლებას სხვა საქმისაგან. ამიტომ საჭიროა და აუცილებელიც იქნება გაიზიაროთ უკანონო მონადირეთა გამოცდილება: სანაღობო თოფების კონდახებს (ლულებს, რომელსაც გაწმენდა ესპორტობა და რჩება პატრონთან) ინახავენ არა სახლში, არამედ სპეციალურად გამოყოფილ ადგილებში სეიფებში. სოფლად ეს სათავსოები კოლმეურნეობასთან საბჭოთა მეურნეობასთან იწყობა. სათავსო უზრუნველყოფილია სიმძლავრით და სიგანისა და სიღრმისა და სიგანის გაიცემა მხოლოდ სანაღობო დღეებში ან იმ დღეების დამატებით, რაც მონადირეს ნადირობის ადგილამდე მისვლისათვის სჭირდება.

უკანონო მონადირეებმა ამით ორი საქმე გააკეთეს: ჯერ ერთი თოფს ადვილად ვეღარ მისწვდება ფსიქიურად დაავადებულის, არა სრულწლოვანის ან უცაბედად აღდგენილის ხელი, მეორეს მხრივ, მინიმუმამდე დაიყვანეს ბრაკონიერობის შემთხვევები და ამით დაიცვეს იქაური ტყე-ველის ბინადარი.

მ. საამიშვილი,
საგარეო უს რაიგანყოფილების უფროსის პირველი მოადგილე, მილიციის პოლპოლკოვნიკი.

შრომითად, ცეცხლ-სასროლი იარაღით!

დობობა მოქალაქეებს საბჭოთა ორგანოების ნებართვით.

ჩვენს ქვეყანაში სახალხო მეურნეობის განვითარების შემდგომ პერიოდში სხვადასხვა საკანონმდებლო აქტებით სანებართვო სისტემა გაორცილდა უკვე სხვა საგნებსა და ნივთიერებებზე.

ჩვენი ჩვეყნის 68 წლის არსებობის განმავლობაში სხვა დარგებთან ერთად იხივეწიდა სანებართვო სისტემაც. დღეისათვის იგი უკვე ზუსტადაა განსაზღვრული. მან ასახვა პპოვა საბჭოთა მილიციის დეპუტატებში, რომლის მე-9 მუხლის „მ“ პუნქტში გვითხვობთ: „მოქმედი კანონმდებლობის შესაბამისად გასცემს ნებართვას ცეცხლსასროლი იარაღის, მისი ტყვი-წამლის, ცივი იარაღის, ფეთქებელი მასალების, ძლიერმოქმედი შხამ-ქიმიკატების, რადიოაქტიური ნივთიერებების შექმნაზე, შენახვაზე და მათ ტრანსპორტირებაზე, გასცემს ნებართვას სასროლი იარაღის სარემონტო და პიროტექნიკური საწარმოების, ცეცხლსასროლი იარაღით მოვაჭრე მლაზიების გახსნაზე, კონტროლს უწევს მათი ფუნქციონირების წესების დაცვას. გასცემს ნებართვას გამამრავლებელ აპარატების შექმნა-შენახვაზე, ბეჭდებისა და შტამპების დამზადებაზე.

დაც დაჭრა მოქალაქე მ. მწითური. სოფელ იორმულალში მცხოვრები ახალ ხან კაბაკი ოღლის ბინაში ჩხრეკვისას აღმოაჩნდა არაღეგარულად შენახული ნაგანის სისტემის რევოლვერი და მალხერის სისტემის პისტოლეტი.

...სოფელ ჩაილურში 1985 წლის ბოლოს მოქალაქეებს ეკარგებოდათ ღორები. საგარეოს უს რაიგანყოფილების მუშაების მიერ მხილებული იქნენ ვინმე ა. გზირიშვილი და გ. მალასიძე, რომლებიც ცეცხლსასროლი იარაღით ხოცავდნენ ღორებს, შემდეგ კი იპარავენ, ა. გზირიშვილს აღმოაჩნდა გადაჭრილი მცირეკალიბრიანი შაშხანი, რომლითაც ისინი ხოცავდნენ ღორებს. დამნაშავეებმა აღიარეს მათ მიერ ჩადენილი დანაშაული.

ახალმა წესებმა აკრძალა დასახლებულ პუნქტებში თოფის სროლა, მაგრამ ამ წესს ბევრი არ იცავს, ამის ამკარა მაგალითია ახალი წლის დამით ატეხილი სროლა. თანახმად ზემდგომი ორგანოების დადგენილებისა და იარაღისა და მასთან გათანაბრებული საგნებით ვაჭრობის წესებისა, სასტარტო პისტოლეტები და პნევმატური თოფები

კეთილსინდისიერებით და პრინციპულობით

კეთილი და ქველმოქმედი ადამიანები ჩვენს ცხოვრებას ალამაზე ბენ; სასიხარულოა, როდესაც ამ თვისებებით გამოირჩევიან მილიციის მუშაკები.

ერთხელ ჩემმა ქალიშვილმა და მისმა მეგობრებმა მიამბეს როგორი გულსხმიერება გამოიჩინა მათ მიმართ ერთმა უცნობმა მამაკაცმა. — პრაქტიკულად თბილისში გბრუნდებოდით, დალილები გზაზე ავტობუსს ვუცდიდით. ამ დროს ჩვენს წინ უცნობმა კაცმა მანქანა გააჩერა და თავაზიანად მიგვიპატიჟა. გზაზე გაგვიმასპინძლა კიდევ, შემდეგ ყველა ერთ ადგილზე მიგვიყვანა თბილისში. მხოლოდ დიდი ხნის შემდეგ გაიგეთ, რომ მართლმსაჯულების მუშაკი ყოფილა და იმ ინკოგნიტოდ კეთილისმოქმედ კაცს პასუხსაგები პოსტი უკავია.

...ერთი წლის წინათ მეგობრისაგან წერილი მივიღე: შატალში ვიყავით ექსკურსიაზე, გზაზე ავტობუსი გაგვიფუჭდა. შეუძლებელი გახდა გზის გაგრძელება. ჩვენს ბელზე ავტონისპექტორი გამოჩნდა. ეს კეთილი ახალგაზრდა კაცი ავტობუსის შეკეთებაში დაგვემარა. შემდეგ კი შატალამდე გაგვიაცი-ბა, ამ დღეს ისიც იქ დარჩა, მეორე დღეს ჩვენთან ერთად უკან დაბრუნდა. წინ მიგვიძღოდა, სა-შიში გზა და მარცხი არ მოგვიდეთო. ამ კაცს სახელად ოთარი ჰქვია. გვარი დამავიწყდაო.

მე მაშინ ამ წერილისათვის დიდი ყურადღება არ მიმიქცევია, კიდევ

დამავიწყდა, მაგრამ მალი თვითონ გავხდი ამ კაცის გულკეთილობის მოწმე. ბაგეცლაში მანქანას ვუცდიდი. ჩემს ახლოს საგზაო ავტონისპექციის რიგითი მუშაკი ოთარ ვარსიმაშვილი იდგა და ბაზალეთის ტბის მიმართულებით მიმავალ სატვირთო ავტომანქანებს აჩერებდა. მძღოლებს სთხოვდა: თუ შეგიძლიათ, წყარომდე ათიოდი ფიცარი და რკინის ძელები გაიყოლეთ, მე თვითონ გამოვვებით და ჩემი ხელით გადავიღებო. იქვე იდგა ამ სამშენებლო მასალების პატრონი, უხერხულად გრძობდა თავს და მძღოლებით ეღიშებოდა. ერთმა მძღოლმა განაცხადა თანხმობა წავიღო ეს ტვირთი დანიშნულ ადგილზე. ოთარმა ჯერ ავტომანქანაზე აიტანა ფიცრები და რკინის ძელები. შემდეგ უკან გაჰყვა და ისევ მიეხმარა მათ გადმოღებაში პატრონს.

სხვა დროს დაბა თინალში ვნახე კიდევ ო. ვარსიმაშვილი, როდესაც საგზაო წესების დარღვევისათვის ვილატ, ახალგაზრდას აჯარიმებდა. შემდეგ თბილისის გზაზე შეგვვლი, ომის ეგრეთაგების ავტობუსს მიუძღვებოდა.

ზრდილობიანი და თავმდაბალი, თავისი საქმის ერთგული პატიოსანი კომუნისტია დუშეთის უს რაიგანყოფილების ავტონისპექტორი, სერჯანტი ო. ვარსიმაშვილი. ამიტომ უყვარს და პატივს სცემს მას რაიონის მოსახლეობა.

ლ. სოსოშვილი.

შეაქვრობისა და კალაპოვისათვის

ოცდაათ წელს გადააბიჯა ცხინვალელმა ოური თიგევიმა, მაგრამ მისი შრომითი ბიოგრაფია სამარცხვინოა, რადგან რომელიმე ორგანიზაციაში დროებით წაიშუშავებდა და უშედეგო გარბოდა. სამუშაოს თავის არიდებისათვის ბევრჯერ გააფრთხილეს წესრიგის დამცველებმა, მაგრამ ი. თიგევი თავისას მაინც არ იშლიდა, რისთვისაც გასულ წელს გაასამართლეს, ხოლო სასჯელის მოხდის შემდეგ მასზე აღმინისტრაციული ზედამხედველობა დააწესეს.

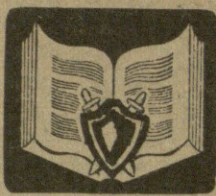
თქმა უნდა, მისი ასეთი საქცოალი შეუმჩნეველი არ დარჩენილია ახლობლებს. ბევრჯერ შეგარინეს გამოსწორებულყოფ, მაგრამ ი. თიგევი არ ეუთვნებოდა იმთ რიცხვს, ვისაც ახლობლების, წესრიგის დამცველთა რჩევა-დარიგებ-ბა ესმის, თუმცა ამ უკანასკნელთ მეტი ყურადღება უნდა გამოიჩინათ. ამ ცოტა ხნის წინათ შინაგან საქმეთა საქალაქო განყოფილების უბნის რწმუნებულმა ა. კანდელაკმა კარლ მარქსის ქუჩაზე შეამჩნია შეგუფებულ ხალხი. მივიდა და ნახა, რომ ი. თიგევი დაუნლო-ბლად სცემდა მოზარდს. წესრიგის დამცველმა სცადა მისი დაწყნარება, მაგრამ ი. თიგევი არ დაემორჩილა, პირიქით, მას ცივი იარაღით ემუქრებოდა. მალე ა. კანდელაკს თანაშრომელი ი. ჩუხო-ვეი დაეხმარა და ი. თიგევი შეიპყრეს.

ცხინვალის სახალხო სასამართლომ განიხილა ი. თიგევის ბრალდების საქმე, გაითვალისწინა მისი წარსული ცხოვრება და სასჯელის ზომად შეუფარდა ორი წლითა და ექვსი თვით თავისუფლების აკცვთა. აი, რა შედეგამდე მიყვაროთ უსაქმურობასა და ძალადობას.

ა. ლოლაჯი,
ცხინვალის სახალხო მოსამართლე.

ЛИЧНОСТЬ КВАРТИРНОГО ВОРА

Основную массу квартирных воров представляют жители преимущественно областных центров, а также крупных городов. Характерно, что квартирные кражи совершаются ими зачастую в тех городах, где они проживают. И это вполне объяснимо, поскольку осуществить предварительный выбор объекта хищения, изучить распорядок жизни той или иной семьи, ее материальное положение, окружающую обстановку гораздо легче жителю данного города, чем приезжому. Отсюда первоочередная задача работников горрайорганов внутренних дел состоит в том, чтобы систематически выявлять среди местного населения лиц, замысливающих квартирные кражи, устанавливать факты приготовления к их совершению, принимать соответствующие меры к предотвращению этих преступлений и раскрытию ранее совершенных.

Вместе с тем, при организации этой работы следует учитывать и то, что почти каждый десятый квартирный вор постоянного места жительства не имеет. Среди квартирных воров более половины составляли лица, которые ко времени совершения преступления не были заняты общественно полезным трудом и не учились. Не ускользает из поля зрения исследователей и то, что доля неработающих и неучившихся среди осужденных за квартирные кражи значительно превышала соответствующий показатель в общей массе преступников.

В криминологическом изучении личности квартирного вора немаловажное значение имеет анализ его социального положения. Среди квартирных воров, подвергнутых изучению, каждый восьмой был учащимся. Думается, что для целенаправленной работы по предупреждению краж личного имущества из квартир со стороны учащихся важно знать, в каких учебных заведениях обучались (ко времени совершения преступления) осужденные за указанные преступления. По данным исследования, 49,2% таких лиц занимались в профессионально-технических училищах, 38,1% — общеобразовательных школах; 12,7% — техникумах, вузах и иных учебных заведениях.

Значит, при разработке соответствующих профилактических мероприятий среди учащихся основное внимание следует уделять тем из них, кто обучается в ПТУ и общеобразовательных школах.

В числе индивидуальных особенностей квартирных воров наибольшее распространение имели отрицательные черты характера (жадность, лживость, эгоизм), проявившиеся у каждого четвертого изученного лица; негативные эмоциональные и волевые свойства (слабоволие, подверженность чуждому влиянию), нашедшие свое проявление у 18,3% лиц; стремление к обладанию престижными, дорогостоящими вещами. Оно зафиксировано у 28,3% квартирных воров.

Одним из важных факторов, обусловивших неблагоприятное нравственное формирование личности квартирного вора, является потребительно-эгоистическая атмосфера в семье, т. е. приобретение в о, ориентация только на материальные блага, зависть к лицам с более высоким жизненным уровнем. Именно дефекты семейного воспитания, выразившиеся в удовлетворении материальных потребностей и корыстных желаний сверх меры любым путем, даже нечестным и преступным, привели к тому, что у значительной части квартирных воров уже в подростковом возрасте (еще до первого осуждения за совершенные преступления) сложились антиобщественные взгляды и привычки (сугубо потребительские, стяжательские), во многом предопределившие поведение этих лиц в будущем.

К числу криминогенных факторов, имеющих место в семейно-бытовой среде, сфере досуга личности вне места жительства, иной микро среде, следует отнести пьянство, паразитический, аморальный образ жизни, влияние дворовых и уличных групп антиобщественного поведения, склонных к праздному времяпрепровождению, в которых концентрируются лица, вышедшие из-под контроля трудовых или учебных коллективов, непринятие надлежащих мер реагирования на антиобщественное поведение.

В. КУЗНЕЦОВ,
кандидат юридических наук.
(Продолжение следует).

«ШАЛОСТЬ»

Так уж повелось, что детям принято многое прощать, а проступки их приписывать ребячеству, взыбалности, неформальности характером подростков. Но всегда ли это так?

Зурико Сехниашвили и Алик Хохонишвили — ровесники, учатся в одной школе, им по 14 лет. Будучи по натуре своей людьми веселыми, энергичными и даже, в некотором смысле, находчивыми, решили они как-то скрасить школьные будни, совершить что-нибудь из ряда вон выходящее, попросту говоря, пошалить.

10 января этого года, едва пробило полночь, двое мальчишек приступили к выполнению задуманного плана. К двум часам ночи они сумели проникнуть в здание Квемо-Мачхаанского потребсоюза в городе Цнори. Погрузившись по погруженным в темноту комнатам, они заметили желтый металлический шкаф. Не сумев раскрыть сейф, двое юных преступников взвалили его на заранее подготовленную тележку и ушли.

Через две недели преступление было раскрыто следователем Сигнахского РОВД капитаном милиции Р. Джанкарашвили и участковым инспектором райотдела, старшим лейтенантом милиции Т. Сомхишвили.

Надо сказать, что в похищенном сейфе не было ничего, что представляло бы для мальчишек особенную ценность — акты, документы и деньги в сумме 41 рубля. Однако судить их будут со всей строгостью. Детскую шалость, как видно, не всегда ожидает прощенье.

А. НАДИКАШВИЛИ,
начальник ОУР Сигнахского РОВД, капитан милиции.

РЕПЛИКА АХ, ЭТА СВАДЬБА...

Наверняка, многие из наших читателей помнят рассказы бабушек и дедушек о том, как раньше, во времена царя-гороха, богатые купцы, чиновники справляли свадьбы своих отпрысков. Шумно, масштабно, с шиком, так, чтобы переклонуть всех соседей, на зависть им.

Много воды утекло с тех пор, да и уклад нашей жизни в корне изменился. И, казалось бы, подобные барские замашки сами собой должны кануть в лету. Но нет-нет, да и всплывает где-нибудь этот пережиток прошлого. Думаете, только в деревнях. В городе-де места нет. Ошибаетесь. Если есть хватка, предприимчивость и наглость, то и в городе можно развернуться.

Вот вам свежий пример. В прошлую субботу (1-го февраля) в Гутанском переулке, 1, прямо на проезжей части выросла огромная палатка метров в тридцать. Но, скажут некоторые читатели, которым часто приходится бывать в районе 1-й горбольницы, ведь именно по улице Ахметской в том месте висит знак «кирпич», запрещающий проезд, и весь транспорт сворачивает как раз в Гутанский переулок, 1. Как же так? Выходит, из-за палатки водители вынуждены были нарушать правила дорожного движения?

Нет, вовсе нет. Устроители торжества «позаботились» и о водителях. Они... перенес-

ли знак и установили его при пересечении Ахметской улицы с улицей Хаханашвили. Мол, пожалуйста, сворачивайте здесь. Ах, здесь грязь, рытвины и колдобины. Ничего, денечек потерпите. И что же, все покорно сворачивали. Впереди-то не видно палатки. Может там перерыто все.

Помните, в известной песне поется, что «свадьбе этой было места мало, и неба было мало и земли». На небо, к счастью, устроители не претендовали, а вот проблему с землей решили, как видите, довольно просто.

Вопрос только, с чьей санкции эта проблема решилась так просто. И неужели участковый инспектор (кстати, его комната находится совсем рядом) не был в курсе этого, прямо скажем, безобразия. Почему он вовремя не забил тревогу, не привлек к этому сотрудников ГАИ?

Вопросов много. А выводы напрашиваются не в пользу участкового. И редакция надеется, что руководство РОВД имени 26 комиссаров с принципиальных позиций разберется в этом деле и поставит нас в известность.

В. ИВАНДИЗЕ.

სარედაქციო
კოლეგია
РЕДКОЛЛЕГИЯ

მიხილუკმა გაიცინა.
— კიდევ უფრო უკეთესიც იქნება.
— პირდაპირ მისწრება — წამოიძახა უნდოლად — პირველ პარტიას რომ გაისტუმრებთ, — ლაგროსი მიხილუკისაგან გადაიხარა და ხმას დაუწია, — მერე შიგადაშიგ ყალბ აქტებს შევადგენთ, ვითომდა ამაღამ კაცისაგან საქონელი შევისყიდეთ.
— იმ კარგ საქონელსაც აქტებში ფასებს წაუკრებთ, — თქვა მიხილუკმა.
— ეგ თავისთავად აუცილებელია, — თვალი ჩაუკრა უნდოლად.
— ეს მითხარით, იქ უფროსებთან რაგორ ხართ, ხომ არ გამოგვიკიდებინა, პა?
— ლაგროსი გაიცინა.
— იმათთან კარგად რომ არ ვიყო, ამა ამ საქმეს მე ვინ მომაშავებდა. ისინი წესიერი კაცის როლს თამაშობენ, მაგრამ ფულში ხელის ფათური ყველას კარგად უყვარს. ორი საქმე ერთმანეთს არა და არ ეგუება, მაგრამ ბევრი მინც ახერხებს ამა. პატროსანი კაცის

ბოლოს და ბოლოს ბულალტერიაში მოდის. ჩვენ მეტი რა საქმე გვაქვს, ყველაფერი მიკროსკოპით თუ არ გავსინჯავთ.
ვილცამ დაიძახა: მიკროსკოპი სად არის. ხეირიანი სათვალეც იერ გიშოვნიათო.
ბერძულმა მუშტი მაგიდაზე გაშვებოდა დაპყრა.
— ჰოდა იმას ვამბობდი, ერთი კაცი ხომ არ ყიდულობს საქონელს, მთელი კომისია მუშაობს.
— რა კომისია, რის კომისია. — დაიძახა ვარდენ ვარდოსანიძემ, — კოლა და ლაგროსი დადიან და ვაჭრობენ.
— მართალია, ისინი ვაჭრობენ, მაგრამ აქ რომ ჩამოვლენ და საქონელსაც ჩამორეკვენ, მერე კომისია სინჯავს საბუთებს.
— ვაიგეთ, ხალხნო, კომისია მუშაობს, კომისიის დაიყვრა მთელი ხმით ისონ კაპანაძემ და დაჯდა.
მთავარი აგრონომი ზურაბ ერგეშვილი წამოვლიდა.
— მე ორიოდე სიტყვას-გიტყვი, ქეტს არაფერს. მოსავალი თუ როგორი იყო. ამას ყველამ შეხედა და მგონი ცუდად არ აგვიწყვია საქმე.

მეა ისე გამოანათებს ზაალ მანხვინარი

სახელი რომ შეინარჩუნოს, შენ გლანძღავს, გიყვირის, გარეგნულად ისეთი კაცი ჩანს, რაიმე ავანტიურაში რომ არ გაერევა, მაგრამ მერე ცალკე დაიძახებს ყველაფერს კარგი ეკონომისტივით გაიანგარიშებს და ყველაზე დიდ ლუკმას თავად გადაეცემა. რას იზამ, უფროსია, კრინტასაც იერ დაძრავ, უნდა გაჩუმდე.
— ეგ არაფერი. საქმე რომ კარგად გაიხაროს, ყველამ თავისი წილი უნდა მიიღოს; ისე ამა არაფერი გამოვა, ძმობილო.
უნდოლადე საგარძელში გასწორდა.
— ერთი ეს მითხარით, ანტონიჩ, ესე იგი პირველ პარტიას დაუყოვნებლივ გავგზავნიო.
— რასაკვირველია, — თვალი ჩაუკრა მიხილუკმა, — პირველს მეორესაც მალე მივაყოლებთ. ახლა ჩვენ ფრიად სერიოზულ საქმეს ვიწყებთ. მიხილუკი საგარძელიდან წამოვლიდა, ფეხები გაშარდა, — მდღეს უნდა ვუთხრა, შინ გაემგზავროს, — უნდოლადეს თვალი ჩაუკრა, ქალს იმდენი მოფერება და ლოლიანი კირღება, მაგისათვის ჩვენ სად გვიცლება. ასე არ არის?

— მართალია! — სიტყვა შეაშველა ბერძულმა.
ზურაბმა დირექტორს გადახედა და გააგრძელა:
— ის მინდა ვთქვა, რომ ფერმაში საქმე არ უნდა იყოს დალაგებული. ამდენ ფულს ვხარჯავთ. ეს თივისთვისა, ეს საქონლისთვის, ეს ამისთვის, ეს იმისთვის, გეგმას ეს ვერაფერი იერ მოვუხერხებთ, იერ ვასრულებთ.
— რას ამბობს რას? — დაიყვირა მთავარმა ზოტოქენიკოსმა.
ბერძულმა ხელი აიქნია.
— აცალი, ვეთო, კრინტიკას რატომ გაურბინებ?

— ჰოდა, — გააგრძელა ზურაბმა, — ფერმას ბოლოსდაბოლოს უნდა ეშველოს. მე იმასაც ვიფიქრობ, იქ ბნელი საქმეები არ ტრიალებდეს, თავი არ მოვიკრათ. ამხანაგო ლეიან! — ზურაბი დირექტორს მიუბრუნდა. — თქვენნი მხრიდანაც იგრძობა რაღაც წყურბუნი ფერმის საქმეებში, — დარბაზში ერთბაშად გაისუსა, — მე არ ვიცი ამას რატომ აკეთებთ, მაგრამ ფაქტი სახეზეა. საქონელი უფრო მეტი გულმოდგინება, მეტი კონტროლი და ყურადღება.

— ვინ თქვა რომ კონტროლი გვაქვია? — დაიძახა ისონ კაპანაძემ.
— მე ვამბობ! — თქვა მთავარმა აგრონომმა და დაჯდა.
— ხალხნო! — დაიწყო ბერძულმა. აქ ბერძმა ილაპარაკა. სამწუხაროდ, ჩვენი პარტიკანისთვის მდინე არ არის, თბილისში გამოიძახეს თორემ კრებულს უფრო მეტი ეზნი ექნებოდა. მე ყველაზე უფრო ჩვენი ზურაბის — მთავარი აგრონომის გამოსვლა მომეწონა. ასე პირუთენელი უნდა იყოს. ასე უნდა ვილაპარაკოთ, თუ სადმე ნაკლდავინახავთ, ერთმანეთი გულწრფელად უნდა გავაგრძობოთ და მაშინ წაყა წინ საქმე. ამა, ერთმანეთს სული თუ ქებაში ამოვხადებთ, მაშინ დაემყაულებით, დავცინდებით და გადავიგვარდებით, — დირექტორმა შეისყვირა, — ზურაბმა მეც გამაკრიტიკა და საქმეც მკაცრად, მაგრამ მე ამის გამო გულში ბოროტება კი არ ჩამოვდები, გამოვფხიზლდი, ახლა უფრო მომთხოვნი ვაგზდები. რაც შეეხება ფერმის საქმეებს, ამხანაგო ზურაბ, თქვენ მართალი ხართ. ბოლოსდაბოლოს საქმე უნდა აეწყოს, წინადადება შემომიქვს, შევიქნათ აკტორიტეტული კომისია და ყველაფერი კარგად და დაწერილებით შევისწავლოთ. ბოლოსდაბოლოს ფერმის საქმეებიც ხომ უნდა დაევალოთ. თუ ვინმემ რაიმე დააშავა. პასუხი აგოს, დასვსით, გუშინ ამხანაგმა უნდოლადემ დამირეკა, ძალიან კარგი საქონელი შეუთქვია, უკვირ ვაგზავნიო. კარგ საქონელს კარგი მოვლაც უნდა. ასე არ არის, ვეთო? ჰოდა, უნდა გავისარჯოთ. ხელი ყველამ უნდა გავანძრიოთ.

ლაგროსი გაიცინა.
ხალხნო. გაჩერდით, გაჩერდით, რა გლრიანობა? ვერ ერთმა ილაპარაკოს, გადმოთალაგოს თავისი ამბები, ვეთო. მერე მეორემ, მესამემ. არსად არ მიგვიჩქარებთ. იმისთვისა შევიგობინებთ რომა ყველამ თქვას თავისი სათქმელი. გავაყვითოთ სწორი დასკვნები — დაიყვირა ლეიან ბერძულმა და დარბაზს ქორივით მოავლო თვალი. დიდი და პატარა. კაცი და ქალი ყველა ერთბაშად გაისუსა, ბერძულმა ხელი გაიქნია. — ამა. მოვუსწონთ მთავარ ზოტოქენიკოსს, — მერე ბარბაქაძეს გადახედა, — შენა, პალიკო, ძალიან არ გაწელო. საქმეზე ილაპარაკე.

— ამბაკოვინ, ვაიგე. აქა, მთავარმა აგრონომმა ზურაბმა მესროლა რეპლიკა, საქონლის შესაძენდ რატომ ყოველთვის ლაგროსი უნდოლადეს აგზავნიოთ, ვერ ერთი, ხალხნო, მე რისი გამგზავნი ვარ, მე ვინა მეთხავს მივლინებასა. მეორეც კიდევაც ის კაცი ამ საქმეში უკმაყოფილოა. განა შარშან არ იყო ზრდილეთ კავკასიაში რომ გავუშვებთ და რამეხივით ძროხები ჩამორეკავთ ფერმა თუ ვერ კიდევ ფეხზე დგას და მთლად არ მომსპარა. ეს იმიტომ, რომა, ის ძროხები იწველიან კარგად;

— გაფორმებული როგორ იყო, გაფორმებული, აქტები სწორედ იყო შედგენილი? — დაუძახა ისევ მთავარმა აგრონომმა.
პასუხისათვის პალიკომ პირი დალო. მაგრამ ისონ კაპანაძემ აღარ აცლა, თავად დაასწრო.

— ხალხნო, ნუ ვერეკთ და ინტრიგანობას ნუ დავიწყებთ. საქონლის შესყიდვის ყველა დოკუმენტი

დასაწყისი იხ. „მგზა“ №№ 1-5 1986 წ.

(გაგრძელება შემდეგ ნომერში).